

Anne Kokan Sağım Solum

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 19 Eylül 2023

Bir yengi midir ansızın hâsıl olan yoksa bir yargı mı sözcüklerin kumpas kurduğu bir aldatı belki de ve mahzenimde volta atarken yalnızlık sessizlikle ihya ve sınav olan ruhuma saplanmış bir hançer misali...

Edimleri evrenin
Edilgen bir cümlede saklı esaretim
Öbek öbek duygular muhteva ettiđi kadar hayatı
Diskalifiye olmuş bir sporcu gibi
Kendimi tekmelediđim çok mu belli?
Ve de tekleyen kalbim
Tek hanesinde yalnızlığın
Racon kesen kederin tütsüsü
Ve bacamdan tüten duman
Daha şimdi yaktım yüreğimin altını
Yetmedi
Yaktım ne var ne yok ihtiva ettiđi kadar
İtiraz hakkımın olmadığı
Taraf tutan kaderin türküsü

Melundur gece
Meraklıdır eşrafım
Mealimi aradım ve buldum sonunda:
Aralıksız yaprak döktüğüm bir ömür
Adımı koysa da babam
Bilsin ki tüm cihan:
Acıyla beslenen sonbaharım...

Açamadığım o kilitli çekmece
İçinde saklı çocukluğumun büyüsü
İçinde saklı alt edemediğim ruhun nüktesi
İçinde saklı şiarım nasıl ki aşkla özdeş bir rabıtayım
Ben ezelden
Efsunlu bakışlarında semanın
Dirlik düzenden başka bir şey istemedim evrenden

Na'sı dünün yakardığım

Nesli tüklenen iyiliğin peşinde dolandığım
İmha edemedim bir ben var ki içimde:
Aralıksız içtimada cilveleşen sözcükler
Hüznün kerrat cetvelinde
Doğama aykırı kin
Dualarıma eşlik eden binlerce dilek
Ne dil yarası benimki
Ne de sadece bir dilaltıdır şiir ve de çok sevmek

Hüznün bekası bilemediğim bir gelecek
Sırların kabarttığı yüreğim adeta kuşanmışçasına top tüfek
İstirham ettiğim yüce Mevla'mdan
İstimlak edilmiş olsa ne ki hanem ve yürek?
Tembihliyim babadan varsın ket
Vurulsun ömrüme
Yetecek rahmeti bahşedendir mademki Huda
Nimetin bin bir şekli
Suskun nidalarımın da eseri
Esiri olduğum şiirlerimin olsa keşke bir ederi

Ben melun ben sersem sepelek
Serildiğim kat izi duygularında
Sarmalında umudun saf tuttuğum bulutun
Buğusu gözlerinde kaybolduğum
İman gücüne sadık bir kulum

Kuş misali çırpınan söylemler
Kuş kadar kalbimde saklı iken ömür
Kurada çıkan bir hediye misali
Kuruntularımı süpürüp baş koyduğum ilhamda
İdam fermanım iken tanıklık eden
Süregelen davamda

Divasıyım acıların
Duayeni yalnızlığın
Derdest olmuş iken içimde saklı hicret
Hicvettiğim duygularım
Yetişen yetişecek olan yüce Mevla
Kardığım her ayak izi

Adımdan dökülen bunca yaprak
İmha edemediğim devasa bir tuzak
Muğlak gün muadili olmakla iştiğal
Miracı yarında sekenle hemhal
İlla ki umut ve sevgi ve iman gücümle
Ayakta kalmanın dirayetidir sabrım
Katık ettiğim her şükür her dua

Belki de yavaşça serildiğim kabrime
Bir de ah, ettiğim kalbime
Azığım belki de koca bir arızayım
Devreleri atan günden arda kalan
Divanesi olduğum bir renk ki
Ve anne kokan sağım solum
Varoş bir iklimmişçesine
Solumdan vurduğum...